

la contra | ENRIC RAMIONET

Peggy Sue fa cinquanta anys

El passat mai va ser tan bonic com el recordem, i segurament per aquesta raó, perquè ens arriba filtrat per la nostàlgia, ara resulta tan agradable recordar-lo

D'uns anys ençà, en moltes poblacions de dimensions més o menys humanes, les festes per celebrar els quaranta o els cinquanta anys s'estan convertint en una tradició. En algunes, com aquesta del Gironès en la qual habito, ja formen part del calendari festiu anual, com els bolets, o com en altres èpoques les festes de segar i batre. Considerant que l'esperança de vida a aquesta banda del món durant l'Imperi Romà era a penes de 25 anys, que al segle XVI només era de 30, al XIX de 50 i que es va haver d'esperar al segle passat per aproximar-nos a la vuitantena actual, qui sap si en el fons i sense saber-ho estem felicitant-nos pel nostre encert a l'hora d'escollir el moment històric per transitar pel planeta.

No parlo de les festes sorpresa que es preparen per posar a prova el ritme cardíac de l'homenatjat i que tenen el seu moment culminant quan aquest prem rutinàriament l'interruptor i s'il·lumina un menjador atapeït de gent sorollosa i riallera. Parlo de les celebracions col·lectives, d'aquelles en les quals es convoca tota una generació que va compartir la infantesa, o l'adolescència o la joventut, en poblacions en les quals es vivia amb una certa intimitat municipal o en centres docents de tota classe i condició. Hi ha grans entusiastes d'aquests esdeveniments però també grans adversaris, ja ho saben. I no únicament entre aquells que amb el temps han desenvolupat la seva vessant més social i els cansa la relació amb el món.

Les infanteses no sempre han estat una pàtria feliç i a determinades etapes de la vida, a vegades, s'hi arriba molt abonyegat, amb massa impactes per oblidar i amb molt poques ganes de recordar-los. La Peggy Sue de la comèdia de Coppola tornava a les dolçors del passat des d'un present insatisfactori amb la vaga esperança de recomençar. No ho aconsegueix, és clar, però a més, revivint-los descobreix que aquells moments no van ser la meravella que recordava, i s'adona que la nostàlgia és un verí tan trampingós com torba-

La festa del bolet que es va celebrar a Llagostera el 12 d'octubre. / JOAN SABATER

dor. Aquells que aquest any compleixen el seu 40è o 50è aniversari, observant les fotografies de la infància o de la joventut, s'hi veuen joves, vitals, esplèndids; rodejats de gent somrient i optimista.

Les fotografies de premsa acostumen a captar les tragèdies, però les dels àlbums familiars es concentren en la felicitat. I no obstant això, i encara que amb el pas dels anys s'oblida, l'aparent alegria d'aquells instants que va perpetuar la imatge sovint estava travessada per les angúnies, les pors o les passions més negatives. En realitat, allò que el nostre passat ens ofereix de gloriós, d'immillorable, d'enyorable, és justament el nostre futur d'aleshores, les immenses possibilitats que contenia, els amplíssims horitzons que contemplàvem, però el passat mai va ser tan bonic

com el recordem, i segurament per aquesta raó, perquè ens arriba filtrat per la nostàlgia, ara resulta tan agradable recordar-lo.

Els que roden pel món senten permanentment la crida del born, i alguna cosa ens impulsa a tancar els interrogants que mantenim oberts sobre aquells que fa anys que no veiem i no sabem com els ha tractat la vida, i sempre complau retrobar vells amics i recordar, arrodonint-les, les batalletes del passat i recrear momentàniament la despreocupació, l'optimisme, la simplicitat d'uns temps que, amb tota seguretat, mai varen existir tal com els recordem. I sigui com sigui, alguna força profunda del moment històric que vivim, alguna dissidència del present, afavoreix la proliferació d'aquestes agradables i inofensives epidèmies de nostàlgia.

la columna | JOSEP M. FONALLERAS

Cites i cites

Hi ha debats de fons molt interessants en el món universitari. Un, per exemple: la necessitat d'establir barems objectius per calibrar la tasca d'investigació que du a terme un professor. Com que aquests paràmetres ja hi són i com que hi ha un predomini exacerbant d'allò que es publica en anglès en determinades publicacions que, a criteri de determinats comitès, tenen més prestigi internacional, i no pas en d'altres que, essent igualment prestigioses en el seu camp, no gaudeixen de l'esmentada marca de qualitat, hi ha investigadors seriosos i sense màcula que es queden amb un pam de nas quan comproven que la tasca que duen a terme és quasi invisible o, posats a dir, inexistent, o, si més no, infravalorada. La injustícia s'acreu amb circumstàncies del tot increïbles. És molt important, pel que sembla, que un determinat article escrit per un professor sigui citat per altres professors en els seus treballs. La idea no és dolenta, és clar, perquè implica una certa jerarquització: hauria de ser important escriure treballs que mereixessin un reconeixement universal i que fossin pedres de toc per a futures investigacions. Com que estem parlant de barems numèrics, el problema és que no compta la causa de la cita sinó el fet de ser citat. És a dir, que una referència crítica o descaradament insultant adreçada al treball d'un col·lega no és valorada com un factor negatiu sinó com una xifra neutra que ve a ampliar el pòsit de cites que acumula el científic en aquest cas denigrat. Hi ha universitaris que defensen, amb matisos, aquests procediments. Alguna manera hi ha d'haver de computar l'esforç per tal que després sigui premiat. És lleig de caure en les perversions del sistema, però més lleig seria que no hi hagués sistema i que hom hagués de dependre de la discrecionalitat o el favor. N'hi ha d'altres, en canvi, que es rebel·len contra un estat de coses que menysprea les humanitats, penalitza les llengües minoritàries i dibuixa unes prioritats no necessàriament lligades al progrés sinó a la burocràcia. Vostès mateixos.

TANCAMENTS D'ALUMINI I PVC

MILLOR AÏLLAMENT
DURABILITAT
MENOR MANTENIMENT

OR METAL 972 47 61 27
www.ormetal.es

C/ Llevant, 7 Pol. Ind. Mas Lladó FORNELLS DE LA SELVA

Aquest mes: **Ofertes especials**

- Motoserres elèctriques des de 136 € i amb motor des de 215 €
- Sistema d'engegada fàcil
- 2 anys de garantia
- Servei tècnic garantit

ROBERT TORRENT
VENDA, REPARACIÓ I LLOGUER DE MAQUINÀRIA
Agrícola, Forestal i Jardí

C/ Can Sunyer, 60 - 17007 Girona (zona Taialà, direcció Sant Gregori)
Tel. 972 20 84 31 Fax 972 22 13 08 www.roberttorrent.com - info@roberttorrent.com

expositors 90 x 200 cm
fres i congressos a partir de 86€+IVA

Stein
Impressió digital

Carrer Llorà, 4
Pol. Domeny
972 22 20 02
ploter@stein.cat